

מ"ת 735/10/19 - מדינת ישראל נגד מוניר יוסף

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 735-10-19 מדינת ישראל נ' יוסף (עציר)
תיק חיצוני: 416640/2019

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מוניר יוסף (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירת פריצה לרכב כדי לגנוב (2 עבירות), גניבה, זיוף סימני זיהוי של רכב, חבלה במזיד ברכב, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון ברכב.

טיעוני הצדדים :

טיעוני המבקשת :

המבקשת טענה במסגרת בקשתה בכתב כי כנגד המשיב ראיות לכאורה לרבות דו"חות פעולה של השוטרים ועדויות השוטרים, שייכות הפלאפון שנמצא בקטנוע למתלונן הראשון, סרטוני מצלמות גוף, דו"ח מז"פ בנוגע לזיהוי סימני זיהוי הקטנוע, גילוי ט"א של המשיב על הקטנוע, גרסת המשיב אשר טען כי ביקש לגנוב הקטנוע אך אינה תואמת לעדויות בתיק.

המבקשת טענה לקיומה של עילת מעצר הנובעת מעברו הפלילי של המשיב והעובדה כי מתנהלים כנגדו שלושה כתבי אישום, העובדה כי מעורבות בביצוע העבירות גם עבירות תעבורה המסכנות הציבור הרחב והקלות בביצוע עבירות

רכוש באתרים תיירותיים.

ב"כ המבקשת טען בדיון כי זו פעם ראשונה ששומע שהמשיב טוען שהקטנוע שלו שכן טען שלא ידע מי בעליו החוקיים של הקטנוע. גרסת המשיב להימצאות טביעות אצבע הייתה כי הוא ראה קטנוע ורצה לגנוב אותו ולכן נגע בו וזוהי גרסתו לגבי הקטנוע. לגבי הזירה הראשונה, אף אחד לא יודע מתי הייתה התפרצות לרכב הראשון בכפר נחום. הממצאים שנמצאו בקטנוע מקימים חזקה תכופה והמשיב לא הפריך ולא הסביר אלא טען בעלמא כי הוא מצא שקית. לעניין ההתפרצות בזירה השנייה הפנה לדו"ח הפעולה של המתנדב אסף אלון, והמתנדב עמיד שהם הגיעו לזירה, ראו את המשיב ברכב, עם פלג גופו העליון ורק כשהבחין במשטרה הוא הוציא את הגוף מהרכב ועשה את עצמו כמטיל את מימיו על מנת שהמראה יראה תמים. הרכב השני, חלונו היה מנופץ והציוד של בעל הרכב, התעודות היו מושלכות על רצפה היכן שעמד המשיב. כל אלו, בנוסף לעובדה שהמשיב מודה שהקטנוע שלו, מוכיח שהמשיב התפרץ בזירה הראשונה והשנייה והציוד שנמצא עליו הוא מהזירות האלה.

לעניין עבירת הזיוף, ברגע שהקטנוע בבעלותו והחזקתו של המשיב ונעשה בו שימוש חזקה עליו לדעת שלוחית הזיהוי לא תואמת את מספר השלדה. או שקנה ועשה את השימוש במודע או שזייף.

לעניין החלופות המוצעות, סבור בשלב זה כי מבלי להיזקק לתסקיר לא ניתן לשחררו, יש לו עבר פלילי עם שלוש עבירות. החלופה המוצעת אינה ראויה כאשר הוא יהיה במקום עבודה פתוח, נגיש לכל האנשים. המעסיק המוצע לא יכול להיות איתו כל הזמן, מדובר בלקוחות שמגיעים לבצע שייט ויש מס' עובדים. נראה כי האם והאח אינם מעורבים בחייו, האח לא הכיר הקטנוע וכי יש לחובת המשיב תיקים נוספים כאילו לא דיבר על זה מעולם כשהם גרים תחת קורת גג אחת ולכן לא ניתן לתת אמון במשיב.

טיעוני ב"כ המשיב :

ב"כ המשיב טען כי אין ראיות לכאורה בגין חלקו הארי של כתב האישום

המשיב טוען כי רכש את הקטנוע מעד תביעה מס' 11. הוא לא עשה בו שום שינוי וזיוף לוחית רישוי וכך אומר גם עד התביעה.

אין כל ראיה כי המשיב פרץ לרכב הראשון וגנב ממנו.

9 שעות לאחר הפריצה, הגיע המתלונן למקום וראה ששמשות הרכב מנופצת, עברו 9 שעות בין השלב שהוא החנה את הרכב עד שבעל הרכב גילה שהשמשה נופצה ונגנבו פריטים ששוויים מוערך בסך 400 ₪ ואין מדובר בחזקה תכופה.

המשיב היה ליד הרכב השני ומחוץ לרכב נמצאו פרטי המתלונן ברכב הראשון. נטען גם שברשות המשיב יש כסף מוזמן, הוא טוען כי מדובר בכסף של העבודה, הוא עובד בשיפוץ סירות. מתוך הוראות החיקוק, אם יש ראיות לכאורה, מדובר בראיות לעבירת גניבה על ידי מציאה בלבד. המשיב לא מכחיש שהוא נהג בקטנוע ללא רישיון. אם אלו אכן הראיות

שעומדות בפני בית המשפט, אין הצדקה להחזיק את המשיב במעצר.

בהתייחס למפקחים המוצעים נטען כי האימא רוצה ומתחייבת להשגיח עליו בכל תנאי שבית משפט יקבע, אך נוסף ובוגר שלא היה מעורב בחייו של המשיב, ומשמורן נוסף, המעסיק שלו בשיפוץ סירות, שלושתם ראויים להיות משמורנים.

בעבר הפלילי שלו יש עבירת איומים ב-2015, החזקת רכב חשוד כגנוב ב-2014 ותגרה. יש לו שלושה תיקים פתוחים, באחד הוא הודה והורשע והוא נשלח לממונה על עבודות שירות, הדיון קבוע ליום 28.10. יש תיק בגין החזקת סמים לשימוש עצמי ותיק של תקיפת סתם ואיומים, אלו התיקים שלו ואין לו עבירות רכוש. בנסיבות כאלו, אין להחזיקו במעצר. המשיב רוצה להמשיך לעבוד, מרוצים ממנו ורוצה לבקש לאפשר לו לכך. בימים שהוא לא בעבודה הוא יהיה במעצר בית מלא.

המשיב טען כי צריך להתחיל את עבודות השירות, יש לו חצי שנה. הוא לא פרץ, כן נהג ללא רישיון. אין לו בעיה לשבת בבית ושאימא שלו תשמור עליו כל היום. מצידו לא לצאת מהבית. אם יאפשרו לו ללכת לעבוד כמה שעות "אין בעיה".

דיון והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבחון את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכחנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 133, 148). (

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 1.12.09))." [בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11). פסקה 9 להחלטה].

מהכלל אל הפרט :

לאחר עיון בראיות התביעה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס הרשעתו של המשיב בדין והכל מהטעמים כדלקמן :

א. ב"כ המבקש טען כי חלפו 9 שעות מעת שעזב המתלונן הראשון חננאל את רכבו ועד שגילה את דבר הפריצה לרכב והגניבה. מעיון בהודעותיו אכן עולה כי עזב את רכבו בשעה 08:30 ושב אליו בשעה 17:00 - 17:15 ואיתור הרכוש הגנוב (ר' עדות המתלונן חננאל מיום 23.9.19 שעה 1:03, עמ' 2 ש' 57 ואילך) על ידי השוטרים (ר' עדות השוטר עמיד טריף עמ' 1 ש' 14 ואילך) היה בסמוך לאחר מכן.

למעשה אין מחלוקת כי המשיב החזיק ברכוש אשר נגנב מרכב המתלונן הראשון חננאל והצדדים חלוקים האם מתקיימות ראיות בדבר הפריצה לרכב והגניבה מרכב (אליבא המבקשת) או רק גניבה במציאה (אליבא ב"כ המשיב).

לאחר עיון בחומר החקירה סבורני כי מתקיימות ראיות לכאורה באשר לפריצת רכבו של המתלונן חננאל והגניבה מהרכב מן הטעמים הבאים :

ראשית, לא ניתן לקבוע קטגורית כי חלוף שמונה עד תשע שעות לכל היותר מרגע ההתפרצות (באשר הפריצה לרכב והגניבה ארעו בזמן כלשהו על פני ציר זמן המגיע לכל היותר עד תשע שעות) שוללת החזקה התכופה ונמצאו מקרים לא מעטים בפסיקה בהם הוכר פרק זמן ניכר אף מכך (לרבות ימים) לצורך הרשעה בדין (ור' לשם המחשה האמור ברע"פ 7362/14

גאסר אבו ריא נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (4.11.14).

שנית, שקריו של המשיב ושינוי גרסתו במהלך הדיון מחזקים באופן ממשי הראיות לכאורה כנגדו. בכל עת חקירתו טען המשיב כי הקטנוע אינו שייך לו, הוא ביקש לגנובו והופרע במעשיו על ידי המשטרה וזהו ההסבר שמסר להימצאות ט"א שלו ע"ג הקטנוע אך במהלך הדיון, הן מפי בא כוחו והן במו פיו שינה גרסתו וטען כי הקטנוע שלו. שקרים לכאורה אלו וכבישת גירסה השונה באופן כה מהותי מזו שנמסרה בשתי הודעותיו במשטרה יש בהם כדי חיזוק של ממש לראיות המבקשת בגין עבירת הפריצה לרכב.

מטעם זה ממש גם קיימות ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירת זיוף סימני זיהוי של רכב שעה שאל מול התנהלות המשיב באירוע ובחקירותיו במשטרה עומדת עדות מר ניב אלקסלסי אשר מעד כי מכר הקטנוע לאדם בשם יוסף, מתיק החקירה לא עולה מניע כלשהו מדוע יבקש העד אלקסלסי לזייף סימני הזיהוי של הרכב וגירסתו של המשיב בדיון כבושה שעה שלא העלה אותה בחקירותיו במשטרה למרות שנשאל מפורשות על הקשר שלו לקטנוע.

ב. המתנדב אסף אלון העיד כי הבחין במשיב כאשר חצי פלג גופו בתוך רכבו של המתלונן השני נעאמנה - ראייה לכאורה אשר מוכחשת ואין למשיב הסבר לה, כך גם התנהגותו המחשידה של המשיב כאשר הבחין בשוטרים,

הוציא פלג גופו העליון מהרכב ועשה עצמו מטיל את מימיו וכן הרכוש אשר נתפס בקירבת הרכב ושייך למתלונן נעאמנה.

המשיב אינו מוסר הסבר המניח לכאורה את הדעת באשר לפריצה זו לרכב ובצירוף גרסתו הכבושה ושתיקתו בנקודות מהותיות בחקירותו (לדוגמא באשר לזהות מעסיקו כאשר טוען כי הינו מקור הכספים שנמצאו בידי) הרי שקיימות ראיות לכאורה לביצוע עבירות הרכוש גם בהתייחס לרכב המתלונן נעאמנה.

באשר לעבירות התעבורה אין עוד מחלוקת לקיומן של ראיות לכאורה לביצוען שעה שאמנם טען המשיב בחקירתו כי לא נראה נוהג בקטנוע ורק רצה לגנוב אותו אך במהלך הדיון אישר ב"כ המשיב קיומן של ראיות לכאורה וגם המשיב טען שהקטנוע שלו ועשה בו שימוש.

במצב דברים זה מצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב בגין העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עילת מעצר :

עבירות רכוש כשלעצמן, אינן מקימות את חזקת המסוכנות שבסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים ורק בנסיבות מסוימות, מקום בו העבירות מבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, הן עשויות להקים עילת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. (ראה, בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4), 268, 271-272).

במקרה שבפני מצאתי כי אמנם קמה עילת מעצר כנגד המשיב עד תום ההליכים אך זו אינה מצויה ברף גבוה.

אין בידי לקבל עמדת המבקשת כי העובדה שעבירות הרכוש בוצעו לכאורה במקומות תיירותיים המקשים על גילוי מבצעי העבירות מקימה כשלעצמה עילת מעצר וכבר נקבע בפרשת גנימאת כי מכת מדינה כשלעצמה (גם אם הייתי מקבל עמדת המבקשת אשר לא גובתה בראיות של ממש) (פרט לעדות המתלונן נעאמנה כי מדובר בפריצה רביעית לרכבו (במקום)) אינה מקימה עילה למעצר עד תום ההליכים בעבירות רכוש. כמו כן לא מצאתי כי הרשעותיו הקודמות של המשיב מצביעות כי מדובר בעבריין מועד, לא כל שכן עבריין רכוש או תעבורה סדרתי.

עם זאת מצאתי כי עילת המעצר במתכונתה המוגבלת קמה מן העבודה כי כנגד המשיב מתנהל תיק פלילי (ת.פ. 13093-04-18 שלום טבריה) במסגרתו הורשע המשיב בביצוע עבירות איומים ותקיפה והוא ממתין בימים אלו לגזר דינו במסגרת הסדר טיעון שגובש ולפיו תעתור המבקשת להטלת מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות הכולל הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים.

עוד אציין כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בתיק זה עקב שימוש שעושה המשיב בסמים מסוכנים, חברה לחברה שולית וחוסר התאמה להליך טיפולי.

(לעילת מעצר הקמה שעה שמבוצעת עבירה חדשה תוך מאסר בעבודות שירות, בשינויים המתבקשים מהתיק שבפני בו ממתין המשיב לגזר דינו בעבודות שירות) ר' בש"פ 6051/09 מוחמד אבו גאבר נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (29.7.09).

נוכח קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ברמתה הלא גבוהה מצאתי כי יש מקום להיעתר באופן חלקי לבקשת המשיב ולהורות על שחרורו בתנאי מעצר בית מלא.

בית המשפט ער לעובדה כי חלופת המעצר המוצעת בדמות מעצר בית מלא אינה הרמטית לחלוטין באשר אמו של המשיב הותירה רושם מגונן ואינה מעורבת באופן ממשי בחייו וכי מעורבות אחיו אמיר בחייו של המשיב מוגבלת אך נוכח רמתה המוגבלת של עילת המעצר הקמה כנגד המשיב לא מצאתי לנכון להתנות שחרורו בקבלת תסקיר מעצר.

עם זאת מצאתי כי יש להתנות שחרור המשיב ממעצרו בהפקדה כספית אשר יהיה בה כדי להבהיר למשיב ולמפקחים המוצעים כי כל הפרה של התנאים, קל וחומר ביצוע עבירה נוספת, תישא בחובה סנקציה של ממש.

כמו כן ולאור ביצוע העבירות לכאורה באור יום, היעדר מורא לכאורה של החשוד מפני רשויות אכיפת החוק (ביצע לכאורה העבירה השנייה לעיני נידת משטרה), העובדה כי בחלופת העבודה המוצעת עתיד המשיב לבוא במגע עם מטיילים רבים והפיתוי שעלולה סיטואציה זו נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן לעיל להציב בפניו מכשול - לא מצאתי כי יש בחלופת העבודה המוצעת כדי לאיין מסוכנות המשיב בשלב זה.

לאור כל האמור לעיל אני מורה על שחרור המשיב בתנאים המגבילים הבאים עד תום ההליכים נגדו:

א. מעצר בית מלא בבית אמו הגב' סטילה יוסף ת.ז. 053760914 ברח' אלחדיף 1 טבריה ובפיקוח אמו ואחיו מר יוסף אמיר ת.ז. 033066101 לסירוגין.

ב. נאסר על המשיב ליצור קשר באופן ישיר או עקיף עם מי מעדי התביעה.

ג. המשיב יפקיד סך של 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות לדיונים בבית המשפט.

ד. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות לדיונים בבית המשפט.

ה. כל אחד מהמפקחים האמורים בסעיף א' לעיל יחתום על ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות המשיב לדיונים בבית המשפט.

במידה ולא ימולאו כלל התנאים המפורטים בהחלטה ייעצר המשיב ויובא בפני שופט תורן תוך 24 שעות.

ניתנה היום, י"ח תשרי תש"פ, 17 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.